

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۸ اپریل ۲۰۱۸

بحران آکادمی سویدن!

بحران آکادمی سویدن، همچنان ادامه دارد و تاکنون در این رابطه، بحث‌های مختلفی منتشر شده است. آکادمی معتبر و جهانی سویدن، که برندگان جایزه نوبل ادبیات و... را تعیین می‌کند در دو روز اخیر، با اعتراض شدید ۲۲۸ آکادمیک و نویسنده سویدنی مواجه شده است. آن‌ها، در اعتراض به سوءاستفاده جنسی و قدرت‌طلبی در این آکادمی، بیانیه اعتراضی منتشر کرده‌اند. آن‌ها از رهبری آکادمی سویدن و همکاری آن با شخصی که زنان را مورد آزار و اذیت جنسی قرار داده است به پا خواسته‌اند. نویسندگان این بیانیه مهم که آن را در رسانه‌ها انتشار داده‌اند، بر این عقیده‌اند که آکادمی سویدن، باید بازسازی شود.

ماجرا از آنجا آغاز شد که در نوامبر سال ۲۰۱۷، ۱۸ زن در ارتباط با تجاوز جنسی از مردی که به آکادمی سویدن نزدیک است شکایت کردند. این مرد از این آکادمی کمک مالی دریافت می‌کرد. گویا رهبری آکادمی زبان سویدن پس از آگاهی از این موضوع تصمیم گرفت که تمام ارتباطات و به‌ویژه کمک‌های مالی به این مرد را قطع کند. اما انتشار این خبر در رسانه‌ها تبدیل به رسوائی بزرگی در دنیای فرهنگی سویدن شد و نشان داد که رهبری آکادمی سویدن در این مورد چندان جدی و قاطع عمل نکرده است.

همین مرد که از او به‌نام یکی از چهره‌های مطرح فرهنگی نام برده شده، همچنین اسامی برندگان جوایز نوبل ادبیات را طی سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۱۷ پیش از این‌که رسماً اعلام شوند افشا کرده بود. مدارکی که در این بررسی برای ثبوت این ادعا ارائه شده است، اظهارات شهادتی است که نخواستند هویت‌شان افشا شود.

این بحران در آکادمی سویدن، سبب شد که چند تن از اعضای دایمی آن از مسؤلیت‌هایشان کناره‌گیری کنند. «سارا دانیوس» دبیر دائمی آکادمی نوبل، که از سال ۲۰۱۵ در این مقام فعالیت می‌کند در گفتگو با خبرنگاران، درباره کناره‌گیری از پست خود گفت: «کنار رفتن من از پست دبیر دائمی، خواسته آکادمی بود و من نیز تصمیم خود را گرفتم.»

سرانجام سارا دانیوس، رئیس هیئت انتخاب برنده جایزه نوبل ادبیات، از مقامش استعفا کرد. دانیوس پس از دیداری سه ساعته با اعضای آکادمی در استکهلم استعفا خود را اعلام کرد.

سارا دانیوس پس از کناره‌گیری به رسانه‌ها گفت: من به‌عنوان دبیر دائمی آکادمی زبان سویدن از پست خود کناره‌م‌روم و این کار به خواسته آکادمی صورت می‌گیرد. در ضمن من تصمیم گرفتم تا کرسی عضویت خود در این آکادمی را نیز واگذار کنم.

گفته می‌شود تصمیم کناره‌گیری سارا دانیوس پس از جلسه، با پادشاه سویدن مطرح شده است. این مطلب را اندرش اولسون به رادیوی سویدن گفته است. او در ادامه می‌گوید: ما روی این موضوع موافقت کردیم که در حال حاضر درگیر دو چالش عمده هستیم. یکی از این مشکلات مسأله کاترینا فروستنسون است و دیگری موضوع بحران اعتبار است؛ موضوعی که آکادمی را تکان داد. این معضل را باید به گونه دیگری حل کرد تا این‌که اعضا کناره‌بروند.

اندکی پس از استعفا خانم دانیوس، آکادمی نوبل ادبیات از کناره‌گیری کاترینا فروستنسون خبر داد روشن شد که ژان کلود آرنو، همسر خانم فروستنسون متهم به آزار جنسی چندین زن شده است. ژان کلود آرنو خود روابط نزدیک و نفوذ بسیاری در آکادمی نوبل داشته و از حامیان مالی تأسیس باشگاه فرهنگی در استکهلم بود.

ژان کلود آرنو، همچنین مدیر یک باشگاه کتابخوانی است که در آن با همکاری نویسندگان برنده نوبل، جلسات کتابخوانی و نمایشگاه‌های کتاب برگزار می‌شود. او علاوه بر این، اداره آپارتمانی را در پاریس که متعلق به آکادمی نوبل است، بر عهده دارد.

شامگاه ۱۳ نومبر ۲۰۱۷، آکادمی سویدن تصمیم گرفت تمام تماس‌های خود را با یک شخصیت فرهنگی که متهم به آزار جنسی است، قطع کند. پرداخت مالی برای فعالیت‌های فرهنگی این فرد نیز متوقف شده است. شمار زیادی از این آزارهای جنسی در آپارتمانی که آکادمی سویدن در پاریس دارد، رخ داده است.

آرنو طی سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۱۷، ۱۸ زن را که عضو آکادمی یا همسر و دختر اعضای آکادمی سویدن بوده‌اند مورد آزار یا سوء استفاده جنسی قرار داده است.

افزون بر این آرنو هفت مرتبه نام برندگان آتی جایزه نوبل ادبیات را که باید مخفی می‌ماندند لو داده و نیز برای گرداندن کلوب فرهنگی که صاحبش بوده، از پول‌های آکادمی بهره‌برداری کرده است. در پی انتشار این اخبار آکادمی رابطه خود را با آرنو قطع کرد.

ژان کلود آرنو همسر «کاترینا فروستنسون»، شاعر سویدی است که او هم از اعضای آکادمی سویدن است. فروستنسون نیز در این میان به عضویتش در آکادمی پایان داده است. پیش از این تلاش دیگر اعضای آکادمی برای خاتمه دادن به عضویت فروستنسون با شکست روبه‌رو شده بود.

شکایت‌ها حاکی از چندین آزار و تجاوز جنسی است. این شخصیت فرهنگی، زن‌ها را تهدید کرده است در صورتی که آن‌ها از این رویدادها شکایت کنند، وی موقعیت کاری آن‌ها را تخریب خواهد کرد.

وزیر فرهنگ، الیس بهک‌هونکه، ۱۲ نومبر به بخش فرهنگی رادیوی سویدن گفته است که وی تقدیرنامه سلطنتی را که در این اواخر به این شخصیت فرهنگی اعطا کرده بود، باز پس می‌گیرد. «من خیلی متاسفم که شاید این تقدیرنامه باعث قوت دادن موقعیت فرهنگی این مرد شده باشد و او توانسته به تجاوز و آزارهای جنسی خود ادامه دهد.»

شایان ذکر است که با گسترش روزبه‌روز جنبش افشاسازی موارد آزار و تجاوز جنسی در هالیوود و دیگر نهادهای جهان، افراد پرنفوذ حوزه ادبیات هم از این اتهام‌ها مبرا نمانده و همین مسأله باعث واکنش آکادمی نوبل شده است. این آکادمی، طی بیانیه‌ای اعلام کرده تمام ارتباطاتش را با مردی که توسط ۱۸ زن به تجاوز و تعرض جنسی متهم شده، قطع کرده است. این فرد، عضو آکادمی نبوده اما از افراد پرنفوذ در این نهاد محسوب می‌شده است. آکادمی نوبل ادبیات جلسه‌ای بحرانی برای این تصمیم تشکیل داد و اعلام کرد: تمام اعضای آکادمی، دختران و همسران‌شان و کارمندان آکادمی تجربه صمیمیت ناخواسته و رفتارهای نامناسب را با این مرد داشته‌اند. «سارا دانیوس» دبیر دائمی آکادمی نوبل، درباره این اتفاق نوشته که از شنیدن این اخبار «شوکه و ناراحت» شده و هیچ دلیلی برای شک کردن به این اظهارات ندارد. در ادامه این بحران، یکی از اعضای آکادمی آن به نام «هوراس انگدال»، در مقاله‌ای که در روزنامه اکسپرس منتشر شده است، شدیداً از دبیر این آکادمی، سارا دانیوس، انتقاد کرده است. انتشار این مقاله واکنش‌های زیادی را برانگیخته است و محتوای آن تکان‌دهنده توصیف شده است. سارا دانیوس، کسی بود که اتهامات وارده به ژان کلود را بررسی کرد و دریافت که علاوه بر آزار جنسی، او دست‌کم شش بار برنده جایزه نوبل ادبی را از طریق اطلاعاتی که از همسرش به دست آورده، لو داده است. او به رسانه‌ها گفته بود که موضوع ژان کلود بر اعتبار جایزه نوبل تأثیر منفی گذاشته است. به دنبال این اتهامات آکادمی نوبل، اعلام کرده بود که همه روابط خود را با این فرد قطع کرده اما در عین حال به دلیل فشارهایی که به سارا دانیوس آورده، با انتقاد شدید افکار عمومی در سویدن روبه‌رو شده است. به دلیل همین اتهامات آکادمی نوبل سویدن رای داد که کاترین فوستنسون باید برکنار شود و به دنبال این مسأله سه نفر از اعضای کمیته انتخاب برنده نوبل ادبی کناره‌گیری کردند. یکی از شرایط برکناری کاترین فوستنسون هم کناره‌گیری سارا دانیوس اعلام شده بود. ۱۸ عضو آکادمی نوبل مادام‌العمر عضو آکادمی هستند و نمی‌توانند استعفا کنند، به همین دلیل سه نفر یاد شده اعلام کرده‌اند که فعالیت خود را متوقف می‌کنند. به این ترتیب، آکادمی سویدن که وظیفه انتخاب برنده جایزه نوبل ادبی را عهده‌دار است شدیدترین بحران طول تاریخچه‌اش را از سر می‌گذراند.

در دسامبر ۲۰۱۷، تحقیقات از سوی دادستان در باره این پرونده آغاز شد و در ماه مارچ سال ۲۰۱۸، یک قسمت از نتایج این تحقیقات کامل شد، پس از آن دفتر حقوقی وکلا در همین رابطه با هیئت مدیره آکادمی زبان سویدن جلسه برگزار کرد.

به تاریخ ۶ آپریل سال ۲۰۱۸، کلاس اوسترگرین، شیل اسپمرک و پتر انگلوند سه نفر از اعضای هیئت مدیره آکادمی زبان سویدن اعلام کردند که به اعتراض به مشکلات پیش آمده از این آکادمی کنارمگیری می‌کنند. سارا استریدسبری، نویسنده سویدن نیز اعلام کرد که در باره آینده‌اش در آکادمی زبان سویدن فکر خواهد کرد. کارل گوستاو شانزدهم، پادشاه سویدن در این رابطه به رادیوی سویدن گفت: وضعیت پیش آمده خیلی مهم است و من همیشه از تحولات داخلی آکادمی زبان سویدن در جریان بودم و این مشکل پیش آمده برایم خوشایند نیست.

کارل گوستاو شانزدهم، پادشاه سویدن در ادامه افزود؛ اما مشکل به وجود می‌آید و ما آن را حل می‌کنیم. این مشکل هم دیر یا زود حل می‌شود، اما باید اجازه داد تا زمان خود را طی کند.

این در حالی است که اندرش اولسون، یکی از اعضای هیئت مدیره آکادمی زبان سویدن، در مصاحبه با رادیوی سویدن گفت؛ که این افراد به دلیل مخالفت با یکی دیگر از اعضای این آکادمی به نام کاترینا فروستنسون، از کار کنارمگیری کرده‌اند.

استوره الن عضو دیگر آکادمی زبان سویدن، در مصاحبه با برنامه صبح‌گاهی رادیوی سویدن گفت؛ طبیعی است که چنین مسائلی روی اعتبار این نهاد تأثیر منفی خواهد گذاشت اما آکادمی زبان سویدن سیستمی دارد که ۲۰۰ سال کارآئی داشته است. حالا فقط به‌خاطر یک مشکل نمی‌شود تمام این سیستم را از بین برد بر عکس باید فقط مشکل را حل کرد.

در پی آن سه عضو برجسته آکادمی اعلام کردند که دیگر نمی‌خواهند عضو این نهاد فرهنگی باشند. پتر انگلوند، کلاس اوسترگرن و کیل اسپمارک پس از دیداری در آکادمی در استکهلم اعلام کنارمگیری کردند.

این سه نویسنده، کلاس اوسترگرین، شیل اسپمرک و پتر انگلوند نمی‌خواهند به کار خود در آکادمی زبان سویدن ادامه بدهند.

ترک آکادمی سویدن به‌صورت رسمی ممکن نیست، اعلام تصمیم این سه نویسنده به این مفهوم است که آن‌ها در عمل در فعالیت‌های این آکادمی سهم نخواهند گرفت.

شیل اسپمرک در روزنامه داگنزیهتر اظهار داشته است که آکادمی زبان سویدنی روابط دوستی و دیگر ملاحظات بی‌ربط را بر حفظ حریم خصوصی ترجیح می‌دهد.

کلاس اوسترگرین در روزنامه سونسکا داگبلادیت می‌نویسد که او میز آکادمی زبان سویدن را ترک می‌کند و او دیگر شامل بازی‌های آن آکادمی نیست.

به گزارش گاردین، پیتر اینگلوند که از ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ دبیر دائم آکادمی سویدن بود همراه با کلاس اوسترگرن و کیل اسپمارک (نویسندگان سویدی) روز جمعه ششم آوریل، جداگانه از کمیته ۱۸ نفری انتخابکننده برنده جایزه نوبل ادبی کناره گرفتند. این نخستین بار است که عضو یا اعضای آکادمی سویدن، صندلی دائمی خود را ترک می‌کنند. پیش‌تر سه عضو آکادمی در ۱۹۸۹ استعفا کرده بودند که درخواست آن‌ها پذیرفته نشده بود.

اوسترگرن ۶۳ ساله که رمان‌نویس، فیلم‌نامه‌نویس و مترجم است، از دسامبر ۲۰۱۴، روی صندلی شماره ۱۱ کمیته ادبی نوبل جایگزین اولف لیند شد. او درباره دلایل کناره‌گیری خود به روزنامه اسونسکا داگبلات گفت: «آکادمی سویدن برای حل مسائل امروزی خود به آرمان‌های بنیان‌گذار خود خیانت کرده و من نمی‌خواهم بخشی از این فعالیت باشم. من می‌ز خود را ترک می‌کنم تا بخشی از این بازی نباشم.»

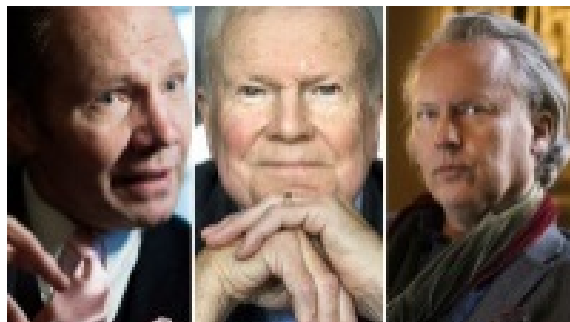
اسپمارک هم که از ۱۹۸۱ روی صندلی شماره ۱۶ نشست، در اعتراض به دخالت روابط دوستانه در حل مسائل آکادمی کناره‌گیری کرده و اینگلوند در نامه‌ای به روزنامه آفتونبلات چنین آورده است: «تصمیم‌هایی در آکادمی سویدن گرفته شده که من باور نمی‌کنم و نمی‌توانم از آن‌ها دفاع کنم. بنابراین تصمیم گرفته‌ام از این تاریخ به بعد هیچ مشارکتی در فعالیت‌های آکادمی نداشته باشم.»

اشاره هر سه چهره نامدار آکادمی سویدن به نوع رفتار مدیران اهداکننده، یکی از معتبرترین جوایز ادبی دنیا با مدیر هنری باشگاهی ادبی در استکهلم است که به آزار جنسی ۱۸ زن متهم شده است. این اتهام‌ها نومبر سال گذشته در یکی از روزنامه‌های سویدن علیه فرد مورد نظر و همکار شاخه ادبی جایزه نوبل مطرح شد و آکادمی سویدن بلادرنگ تمام روابط خود را با متهم قطع کرد.

سه عضو مستعفی خواسته بودند همکاران فرد متهم در آکادمی نوبل هم معرفی و از کار برکنار شوند که درخواست آن‌ها با مخالفت جدی اعضا مواجه شد و به همین دلیل هر سه در اعتراض به روند موجود کناره‌گیری کردند. این در حالی است که این جایگاه مادام‌العمر است و استعفا از نظر فنی ممکن نیست. اما سارا دانیوس، دبیر دائم آکادمی سویدن، قبل از استعفا اعلام کرده بود که هیئت داوران در تدارک تغییر آئین‌نامه عضویت در کمیته‌های آکادمی است تا از این پس اعضا بتوانند زودتر از موعد از سمت خود کناره‌گیری کنند.

بدین ترتیب از ۱۸ عضو آکادمی سویدن، تنها ۱۱ نفر هنوز به فعالیت‌شان ادامه می‌دهند. بنا بر اساسنامه آکادمی این تعداد برای گزینش اعضای جدید کافی نیست. کناره‌گیری هم‌زمانی چند عضو، نشانگر شدیدترین بحرانی است که این نهاد از آغاز تأسیس‌اش در سال ۱۷۸۶ تجربه کرده است.

اندرش اولسون، عضو آکادمی زبان سویدن، به‌عنوان دبیر موقت آکادمی معرفی شده است. اندرش اولسون به برنامه صبح‌گاهی کانال یک رادیوی سویدن در مورد چگونگی پیش‌برد امور آکادمی توضیح داده است. او گفته است که امیدوار است سارا دانیوس در آینده دوباره به کار خود در آکادمی سویدن ادامه دهد.

لازم به یادآوری است که دادستانی سویدن در مورد این مسأله که آیا در جریان اهدای جایزه نوبل سال ۲۰۱۱، عمل خلاف قانونی در آکادمی نوبل صورت گرفته است، تحقیق کرده بود.

این خبر را «الف یوهانسون» مدیر بخش مبارزه با رشوه‌خواری و فساد در دادستانی کل شهر استکهلم اعلام کرده است. دلیل این مسأله میزان شرطبندی‌های انجام شده بر روی «توماس ترانسترومر» شاعر سویدی در ساعات پایانی باقی‌مانده به اعلام نام برنده جایزه نوبل سال ۲۰۱۱ است.

«یوهانسون» در گفت‌وگو با نشریه‌ای سویدی اظهار کرد: «من در مجله این جمله را خواندم که نوشته بود ما اطلاعات را کنترل خواهیم کرد.» همچنین بر اساس گفته «اود سیدریش» رئیس دفتر آکادمی نوبل سویدن، به جز ۱۸ عضو این آکادمی تنها ۵ تن دیگر بودند که می‌دانستند نوبل ادبی امسال به چه کسی اهدا می‌شود.

این در حالی است که در سال ۲۰۰۸ نیز پیش از اعلام نام برنده جایزه نوبل حادثه مشابه‌ای رخ داده بود که طی آن شانس شرطبندی به شکل چشمگیری کاهش یافته بود. در آن سال «ژان ماری گوستاو لوکلزیو» نوبل ادبیات را کسب کرد و تحقیقات داخلی در آکادمی نوبل برای کشف هر گونه نقض قوانین هیچ نتیجه‌ای در بر نداشت.

آلفرد نوبل در وصیت‌نامه‌اش، پنج مؤسسه سویدی را برای انتخاب برگزیدگان جایزه در هر دسته انتخاب کرده است، ضمن این‌که آکادمی سلطنتی علوم سویدن از سال ۱۹۶۹ وظیفه انتخاب برنده جایزه نوبل اقتصاد را بر عهده دارد. در بین شش جایزه، معمولاً انتخاب برگزیدگان جوایز صلح و ادبیات با جنجال بیش‌تری همراه است.

پس از مرگ نوبل در سال ۱۸۹۶، وصیت‌نامه‌اش جنجال زیادی را ایجاد کرد. او بخش اعظم ثروتش را به مؤسسه‌ای بخشید تا آن را به افرادی که در سال‌های آتی بیش‌ترین خدمت را در حوزه‌های فیزیک، شیمی، پزشکی، ادبیات و صلح به بشریت کرده‌اند، اعطا نماید.

اعضای خانواده نوبل اعتراض خود را نسبت به این وصیت‌نامه ابراز کردند؛ برخی افراد نسبت به ماهیت بین‌المللی این جایزه ناخرسند بودند؛ اما عنوان جایزه صلح عجیب‌ترین قسمت ماجرا به شمار می‌رفت، چون نام نوبل نه با صلح، بلکه با انفجار و مرگ عجین شده بود.

از قرار معلوم، «برتا سوتنر» دوست و منشی سابق نوبل که از مدافعین صلح به شمار می‌رفت، تأثیر زیادی روی افکار نوبل داشت. سوتنر در سال ۱۹۰۵ جایزه نوبل صلح را دریافت کرد.

در سال ۱۸۹۱، نوبل در نامه‌ای به سوتنر این‌گونه نوشت: «شاید کارخانه‌های من زودتر از مجالس شما بتواند جنگ را پایان دهد» اما نمی‌دانست که تا چه حد اشتباه می‌کند. چرا که چون حدود ۲۳ سال بعد نخستین جنگ جهانی به راه افتاد. وصیت‌نامه نوبل در حضور وکیل رسمی تنظیم نشده بود و پنج سال طول کشید تا نحوه اعطای جوایز و جزئیات انتخاب آن تدوین شود، به همین دلیل نخستین جایزه نوبل در سال ۱۹۰۱ اهدا شد.

نامزدهای جایزه نوبل، یک سال قبل توسط گروه‌های واجد شرایط در شش حوزه مختلف انتخاب می‌شوند. دانشگاهیان، سیاست‌مداران، دانشمندان برجسته، برندگان پیشین جایزه نوبل و دیگر افراد، دعوت‌نامه‌هایی را برای معرفی نامزد مورد قبول خودشان دریافت می‌کنند.

افرادی که نامزدهای نوبل را انتخاب می‌کنند، خودشان به گونه‌ای انتخاب می‌شوند که تا جای ممکن تمامی کشورهای جهان را پوشش دهند و گزینه‌های پیشنهادی آن‌ها تا ۵۰ سال مخفی باقی خواهد ماند.

پنج کمیته نوبل، که هر یک برای توزیع یکی از جوایز مطالعه می‌کنند از جمله کمیته نروژی برای جایزه صلح. به‌علاوه چهار مؤسسه نوبل هم وجود دارد که هر یک برای یکی از چهار جایزه نام‌برده فعالیت می‌کنند. کمیته‌های پنج‌گانه نوبل هر یک سه تا پنج عضو دارند که توسط هیئت مربوط تعیین می‌شوند. کسی نمی‌تواند خود را نامزد دریافت جایزه نوبل کند کسانی که می‌توانند معرف نامزدهای جوایز نوبل باشند:

- ۱- برندگان سابق جوایز نوبل (در رشته مخصوص خود)؛ ۲- اعضای هیئت اعطاء جوایز و اعضای کمیته‌های نوبل (در رشته مخصوص خود)؛ ۳- استادان برجسته دانشگاه و آن‌هایی که توسط اعطاء کنندگان جوایز انتخاب می‌شوند.

آکادمی نوبل سویدن، مراسم ویژه اعطای جایزه ادبی نوبل را در دهم دسمبر برگزار می‌کند. طبق بند ۹ اساسنامه جایزه نوبل، لازم است هر یک از دریافت کنندگان این جایزه ظرف یک سال از زمان گرفتن آن (از ۱۰ دسمبر) نطقی در باب آثار و مضامین کارهای خود ایراد کنند.

دریافت کنندگان این جایزه، یک مدال و لوحی می‌گیرند که دیپلم نوبل نامیده می‌شود. مبلغ این جایزه ۸۱۰ هزار یورو (هشت میلیون کرون سویدن) است.

طبق وصیت «آلفرد نوبل»، پنج جایزه به طور سالانه در رشته‌های فیزیک، شیمی، فیزیولوژی پزشکی، ادبیات و صلح؛ به افرادی تعلق می‌گیرد که بیش‌ترین خدمت را به بشر کرده باشند. برندگان این جایزه توسط آکادمی سلطنتی علوم سویدن انتخاب می‌شوند.

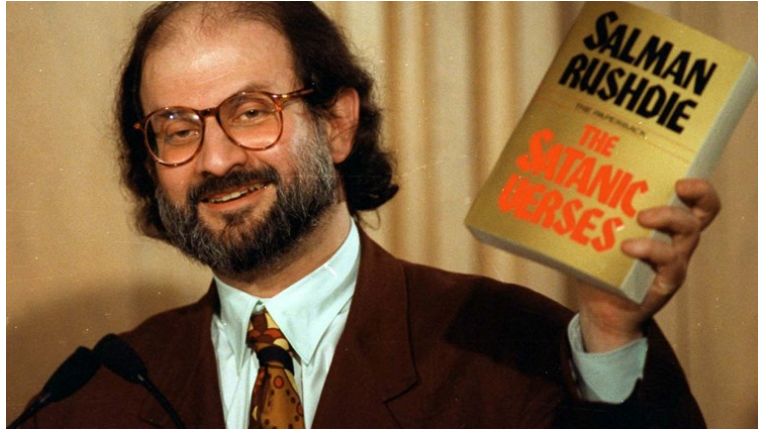
آکادمی سویدنی نوبل در سال ۱۷۸۶، توسط پادشاه «گوستاو سوم» تأسیس شد و از سال ۱۹۰۱ تاکنون جایزه نوبل ادبیات را به صورت سالانه به برگزیدگانش اعطا می‌کند.

اعضای آکادمی زبان سویدن افرادی هستند که توانایی زیادی در ادبیات سویدنی دارند. تعداد زیاد آن‌ها نویسندگان معروف سویدن هستند. اعضای اداره آکادمی زبان سویدن نقش مهم در زبان و ادبیات سویدن دارند و این افراد کسانی هستند که برندگان جایزه ادبیات نوبل را انتخاب می‌کنند.

آکادمی زبان سویدن همیشه باید دارای ۱۸ عضو باشد و اعضای این نهاد از قوانین قدیمی پیروی می‌کنند که این قوانین در قرن ۱۷۰۰ به تصویب رسیده است. قوانین حاکم بر این نهاد این‌گونه است که اعضای آن تا زمانی که زنده‌اند باید عضو این نهاد بمانند. آن‌ها اگر بخواهند نیز نمی‌توانند این نهاد را ترک کنند. اما این افراد می‌توانند فعالیت خود را در این نهاد متوقف کنند که در حال حاضر سه نفر از اعضای این نهاد همین کار را کرده‌اند.

آکادمی سویدن یا فرهنگستان سویدن، مؤسسه‌ای علمی و غیردولتی در سویدن است که وظیفه انتخاب برنده جایزه نوبل در رشته ادبیات را بر عهده دارد. تعیین برنده جایزه ادبیات نوبل، تنها وظیفه آکادمی سویدن نیست، بلکه یکی از وظایف مهم آکادمی، پاس‌داشت زبان سویدنی نیز هست. آکادمی سویدن وظیفه مراقبت از زبان سویدنی را از طریق تنظیم و انتشار منظم واژه‌نامه این زبان انجام می‌دهد.

یک مسأله مهم و منفی در کارنامه آکادمی سویدن، عدم محکوم کردن فتوای خمینی علیه قتل سلمان رشدی است. پس از ۲۷ سال؛ آکادمی سویدن فتوای مرگ سلمان رشدی را محکوم کرد.

آکادمی سویدن، در یک نامه سرگشاده که در مارچ ۲۰۱۶ در روزنامه داگنس نیهتر به چاپ رسید، این فتوا را محکوم کردند و آن را نافی آزادی بیان دانستند.

در سال ۱۹۸۹ و زمانی که این فتوا صادر شد، این آکادمی از محکوم کردن آن خودداری نمود. این تصمیم بر مبنای یک رسم دیرینه گرفته شد که این آکادمی را از اظهار نظر در رابطه با مسائل سیاسی بر حذر می داشت. ششستین اکمان و لارس ئیلنستن، به همین دلیل از این آکادمی کنار کشیدند و به همکاری خود با آن‌ها پایان دادند. اکنون اکمان از این تصمیم آکادمی سویدن استقبال کرده است اما می‌گوید که تصمیم ندارد تا همکاری با آن‌ها را از سر بگیرد. رمان «آیه‌های شیطانی» به قلم سلمان رشدی، خشم تعدادی از چهره‌های دولت‌های اسلامی از جمله آیت‌الله خمینی را در پی داشت که مدتی پس از انتشار این کتاب، فتوای مرگ سلمان رشدی را صادر کرد. اتفاقاً این مسأله و بحران اخیر، نشان می‌دهند که آکادمی سویدن تا خرخره به سیاست راست کل حاکمیت سویدن، به‌ویژه شرکت‌های بزرگ تجاری و مالی که با حکومت‌هایی همچون حکومت اسلامی ایران، عربستان سعودی و... همواره معامله می‌کنند، آلوده است. جوایز نوبل به ویژه جایزه صلح آن، بر اساس مصلحت‌های بورژوازی جهانی انتخاب می‌گردد.

سه‌شنبه بیست و هشتم فروردین [حمل] ۱۳۹۷ - هفدهم اپریل ۲۰۱۸